

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2375/2001,
annettu 29 päivänä marraskuuta 2001,
tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta annetun
komission asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta
 (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

toksisuutta, vaan niiden toksikologiset ominaisuudet ovat erilaiset.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

(4) Kullakin dioksiiniyhdisteellä tai dioksiinin kaltaisella PCB:llä on erilainen toksisuustaso. Jotta näiden eri yhdisteiden toksisuutta voidaan verrata, on otettu käyttöön toksisuusekvivalenssikertoimien ('TEF') käsite riskinarvioinnin ja säännösten mukaisen valvonnan helpottamiseksi. Tämä tarkoittaa, että 17 eri dioksiiniyhdisteen ja 12 dioksiinin kaltaisen PCB-yhdisteen analyysitulokset ilmaistaan yhtenä määrällisenä TEQ-yksikkönä (TCDD toxic equivalent concentration eli toksisuus-ekvivalenttipitoisuus).

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(5) Dioksiinien ja PCB:iden kemiallinen ja biologinen hajoaminen on hidasta, ja siksi ne säilyvät ympäristössä ja kertyvät rehu- ja ravintoketjuun.

(1) Komission asetuksen (EY) N:o 466/2001⁽²⁾ mukaisesti elintarvikkeissa ei saa markkinoille saatettaessa olla suurempia vieraiden aineiden pitoisuuksia kuin kyseisessä asetuksessa säädetään.

(2) Ilmaisui 'dioksiinit' käsittää yhdisteryhmän, jossa on 75 polykloorattua dibentso-para-dioksiinia ('PCDD') ja 135 polykloorattua dibentsofuraania ('PCDF'), joista 17 on myrkyllistä. Kansainvälinen syöväntutkimuskeskus ja muut tunnetut kansainväliset järjestöt ovat luokitelleet 2,3,7,8-tetraklooridibentso-p-dioksiinin (TCDD) ihmiselle syöpää aiheuttavaksi aineeksi. Elintarvikealan tiedekomitea on todennut Maailman terveysjärjestön (WHO) tavoin, että dioksiinien syöpää aiheuttavat vaikutukset eivät ilmene tietyin kynnysarvon alapuolella. Muut haitalliset vaikutukset, kuten endometriosisi, hermostolliset käyttäytymisoireet ja immunosuppressiiviset vaikutukset, ilmenevät paljon alemmilla pitoisuuksilla, ja siksi niitä olisi pidettävä relevantteina määritettäessä hyväksyttävää annosta.

(6) Yli 90 prosenttia ihmisten dioksiinialtistuksesta on peräisin elintarvikkeista. Eläinkunnasta peräisin olevien elintarvikkeiden osuus kokonaisaltistuksesta on yleensä noin 80 prosenttia. Eläimet saavat dioksiinia lähinnä rehusta. Siksi rehut ja joissakin tapauksessa maaperä voivat olla mahdollisia dioksiininlähteitä.

(3) Polyklooribifenyyliit ('PCB:t') muodostavat 209 yhdisteen ryhmän, joka voidaan jakaa kahteen ryhmään toksikologisten ominaisuuksien mukaan: 12 yhdisteen toksikologiset ominaisuudet vastaavat dioksiinien ominaisuuksia, ja siksi niistä käytetään usein ilmaisua 'dioksiinin kaltaiset PCB:t'. Muissa PCB:issä ei ole dioksiinin kaltaista

(7) Elintarvikealan tiedekomitea antoi 30 päivänä toukokuuta 2001 elintarvikkeissa esiintyvien dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB:iden riskinarviointia käsittelevän lausunnon, joka perustuu uuteen tieteelliseen tietoon, jota on saatu käyttöön sen jälkeen, kun kyseinen komitea antoi 22 päivänä marraskuuta 2000 lausunnon asiasta. Tiedekomitea vahvisti dioksiinien ja niiden kaltaisten PCB:iden siedettäväksi viikkosaanniksi ('TWI') 14 pg WHO-TEQ painokiloa kohti. Altistusarvioiden mukaan huomattavalla osalla yhteisön väestöstä ravinnon kautta tapahtuva saanti ylittää siedettävän viikkosaannin. Joissakin maissa riski voi olla erityisten ruokavaliotottumusten vuoksi tietyillä väestöryhmillä muita suurempi.

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1.

- (8) Ravinnon kautta tapahtuvan ihmisten dioksiinialtistuksen vähentäminen on tämän vuoksi tärkeää ja välttämätöntä kuluttajien suojelun varmistamiseksi. Eräissä elintarvikeryhmissä on tavattu erityisen korkeita dioksiinipitoisuuksia. Elintarvikkeiden saastuminen on suorassa yhteydessä rehun saastumiseen, ja siksi on otettava käyttöön yhtenäinen toimintamalli, jotta vähennettäisiin dioksiinin esiintymistä koko ravintoketjussa eli ketjussa, joka ulottuu rehuaineista elintarviketuotantoon käytettävien eläinten kautta ihmisiin.
- (9) Tiedekomitea on suositellut jatkuvia toimia, joilla dioksiinien ja samantyyppisten yhdisteiden ympäristöpäästöt voitaisiin rajoittaa niin vähäisiksi kuin käytännössä on mahdollista. Tämä on tehokkain ja toimivin tapa vähentää dioksiinien ja samantyyppisten aineitten esiintymistä ravintoketjussa ja samalla varmistaa, että ihmisen kehon kokonaiskuormitus vähenee edelleen. Tiedekomitea on todennut, että ihmisen maitoa ja verta koskevien tuoreiden tutkimusten mukaan dioksiinipitoisuudet eivät enää näyttäisi vähentyvän.
- (10) Dioksiineille ja dioksiinin kaltaisille PCB:ille vahvistettavat enimmäismäärät ovat kuitenkin tarkoituksenmukaisia keinoja, kun halutaan välttää ihmisten liika-altistus ja estää sellaisten elintarvikkeiden jakelu, jotka ovat liian saastuneita esimerkiksi satunnaisen saastumisen tai altistumisen vuoksi. Lisäksi enimmäismäärien asettaminen on välttämätöntä, jotta voidaan panna täytäntöön säännöksiin perustuva valvontajärjestelmä ja taata sen yhtenäinen käytännön soveltaminen.
- (11) Ihmisten dioksiinialtistuksen vähentämiseen tähtäävät toimet, jotka perustuvat yksinomaan dioksiinien ja niiden kaltaisten PCB:iden enimmäismäärien asettamiseen elintarvikkeille, olisivat riittävän tehokkaita ainoastaan sillä edellytyksellä, että kyseiset määrät asetettaisiin niin alhaisiksi, että suuri osa elintarvikkeista olisi todettava ihmisravinnoksi kelpaamattomiksi. Yleisesti tunnustetaan, että dioksiinien aktiivinen vähentäminen elintarvikkeissa edellyttää enimmäismäärien tueksi toimenpiteitä, joilla edistetään ennakoivaa toimintamallia, johon kuuluvat toimintarajojen ja tavoitetasojen asettaminen elintarvikkeille sekä päästöjä rajoittavat toimenpiteet. Tavoitetasot osoittavat ne pitoisuustasot, joihin on päästävää, jotta suurimmalle osalle väestöä aiheutuva altistus saadaan viime kädessä laskemaan elintarvikealan tiedekomitean asettamaan siedettävään viikkosaantiin. Toimintarajat on toimivaltaisille viranomaisille ja toimijoille tarkoitettu väline niiden tapausten saamiseksi esiin, joissa on aiheellista määrittää saastumisen lähde ja toteuttaa toimenpiteitä sen vähentämiseksi tai poistamiseksi tilanteissa, joissa tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, sekä silloin, kun elintarvikkeissa havaitaan huomattavia tavanomaista taustakuormitusta korkeampia dioksiinimääriä. Tällä tavoin elintarvikkeiden dioksiinimääriä voidaan asteittain vähentää ja lopulta saavuttaa tavoitetasot. Tämän vuoksi jäsenvaltioille ollaan osoittamassa tätä koskevaa komission suositusta.
- (12) Vaikka toksikologisesta näkökulmasta kynnyksarvoja olisi sovellettava dioksiineihin, furaaneihin ja dioksiinin kaltaisiin PCB-yhdisteisiin, toistaiseksi enimmäismäärät on asetettu ainoastaan dioksiineille ja furaaneille eikä dioksiinin kaltaisille PCB:ille, koska viimeksi mainittujen esiintyvyydestä on saatavilla hyvin vähän tietoja. Seurantaa kuitenkin jatketaan varsinkin dioksiinin kaltaisten PCB:iden osalta, ja tarkoituksena on sisällyttää nämä aineet enimmäismääriin.
- (13) Dioksiinipitoisuuden liiallisuus elintarvikkeissa olisi arvioitava nykyisen taustakuormituksen perusteella, joka vaihtelee elintarvikkeesta toiseen. Enimmäistaso on taustakuormitus huomioon ottaen asetettava tasolle, joka on tiukka, mutta noudatettavissa oleva.
- (14) Sovellettavia enimmäismääriä olisi tarkistettava määrätellyn ajanjakson kuluessa enimmäismäärien laskemiseksi, jotta taataan, että kaikki elintarvike- ja rehuketjun toimijat tekevät kaikkensa dioksiinien esiintymisen rajoittamiseksi elintarvikkeissa ja rehuissa. Vuoteen 2006 mennessä olisi ihmisten altistusta dioksiineille vähennettävä kaiken kaikkiaan vähintään 25 prosenttia.
- (15) Enimmäismääriä on vahvistettu lähinnä eläinperäisten elintarvikkeiden osalta. Niitä ei tällä hetkellä ole hevosen, vuohen eikä kanin lihalle eikä ankkujen, hanhien tai viiräisten munille. Dioksiinin esiintymisestä näissä elintarvikkeissa on vain vähän tietoja. Enimmäismääriä ei ole toistaiseksi vahvistettu senkään vuoksi, etteivät nämä elintarvikkeet ole aineiden saannin kannalta merkittäviä. Enimmäismääriä ei ole vahvistettu myöskään viljalle, hedelmille tai vihanneksille, koska saastuminen on näissä elintarvikkeissa yleensä vähäistä, joten niiden vaikutus ihmisen kokonaisdioksiinialtistukseen on pieni. On kuitenkin paikallaan säännöllisesti seurata dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB:iden pitoisuuksia myös näissä elintarvikkeissa.
- (16) Kasviöljyissä ei yleensä ole merkittäviä pitoisuuksia dioksiineja tai dioksiinin kaltaisia PCB:itä. Koska kasviöljyjä saatetaan säännöllisesti markkinoille tai käytetään eläinrasvoihin sekoitettuina elintarvikkeiden ainesosina, kasviöljyille on aiheellista vahvistaa valvontaa varten enimmäismäärä.
- (17) Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei voida vahvistaa enimmäismääriä eri kala- tai kalataloustuotteille. Dioksiinin enimmäismäärä kalanrehuissa merkitsee sitä, että viljellyn kalan dioksiinipitoisuudet ovat merkittävästi pienemmät. Kun saatavilla on enemmän tietoa, voi tulevaisuudessa olla aiheellista vahvistaa eri enimmäismääriä eri kala- ja kalataloustuotteille tai vapauttaa jotkin kalaryhmät enimmäismäärien soveltamisesta, koska ne eivät ole aineiden saannin kannalta merkittäviä.

- (18) Eräissä Itämeren alueelta peräisin olevissa kalalajeissa saattaa olla korkeita dioksiinipitoisuuksia. Huomattava osa Itämeren rasvaisista kaloista, kuten silakka ja lohi, ylittävät enimmäismäärän, minkä vuoksi ne poistettaisiin ruotsalaisten ja suomalaisten ruokavalioista. On viitteitä siitä, että kalan poistamisella ruokavalioista saattaa olla kielteisiä terveysvaikutuksia Ruotsissa ja Suomessa. Ruotsissa ja Suomessa toimii järjestelmä, jolla pystytään varmistamaan, että kuluttajat saavat asianmukaisesti tiedon kaikista ruokavaliosuosituksista, jotka koskevat tiettyjen dioksiinille herkimpien väestöryhmien Itämeren kalan syönnin rajoittamista mahdollisten terveysriskien välttämiseksi.
- (19) Seurantatietojen mukaan laidunkanaloissa ja puoli-intensiivisellä tuotantotavalla tuotettujen muniin dioksiinipitoisuudet ovat korkeampia kuin häkkikanaloissa tuotetuissa munissa. Eri toimin voitaisiin varmistaa, että näiden muniin dioksiinipitoisuus vähenee. Sen vuoksi on paikallaan säätää siirtymäajasta, jonka jälkeen enimmäismääriä sovelletaan laidunkanaloissa ja puoli-intensiivisellä tuotantotavalla tuotettuihin muniin.
- (20) On tärkeää, että elintarvikkeiden kokonaisdioksiinipitoisuuksia vähennetään. Tämän vuoksi on kiellettävä enimmäismäärien mukaisten elintarvikkeiden sekä kyseiset määrät ylittävien elintarvikkeiden sekoittaminen.
- (21) Kun otetaan huomioon erot eri jäsenvaltioiden välillä ja siitä syntyvä kilpailun vääristymisen riski, on yhteisön toimilla suojeltava kansanterveyttä ja varmistettava markkinoitten yhtenäisyys samalla kuitenkin suhteellisuusperiaatetta noudattaen.
- (22) Tämän vuoksi asetusta (EY) N:o 466/2001 olisi muutettava.
- (23) Elintarvikealan tiedekomiteaa on kuultu kansanterveyteen mahdollisesti vaikuttavista säännöksistä asetuksessa (ETY) N:o 315/93 olevan 3 artiklan mukaisesti.
- (24) Pysyvä elintarvikekomitea ei ole antanut puoltavaa lausuntoa, joten komissio ei ole voinut päättää suunnitelluista toimenpiteistä neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 315/93 olevassa 8 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 466/2001 seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a) Poiketen 1 kohdasta Ruotsi ja Suomi saavat 31 päivään joulukuuta 2006 kestävänsä siirtymäkauden ajaksi luvan saattaa markkinoille Itämeren alueelta peräisin olevaa

kalaa, joka on tarkoitettu kulutukseen niiden alueella ja jonka dioksiinipitoisuudet ovat korkeammat kuin liitteessä I olevan 5 osan 5.2 kohdassa säädetty enimmäismäärät, edellyttäen, että käytössä on järjestelmä sen varmistamiseksi, että kuluttajille tiedotetaan asianmukaisesti kaikista ruokavaliosuosituksista, jotka koskevat tiettyjen dioksiinille herkimpien väestöryhmien Itämeren kalan syönnin rajoittamista mahdollisten terveysriskien välttämiseksi.

Tämän poikkeuksen mahdollista tulevaa soveltamista tarkastellaan liitteessä I olevan 5 osan tarkistuksen yhteydessä, josta säädetään 5 artiklan 3 kohdassa.

Suomen ja Ruotsin on ilmoitettava komissiolle kunkin vuoden joulukuun 31 päivään mennessä Itämeren alueen kalojen dioksiinipitoisuuden seurannan tulokset ja ilmoitettava, mihin toimenpiteisiin on ryhdytty Itämeren alueen kaloista johtuvan ihmisten dioksiinialtistuksen rajoittamiseksi."

- 2) Lisätään artikla seuraavasti:

"4 a artikla

Liitteessä I olevassa 5 osassa tarkoitetuissa tuotteissa esiintyvän dioksiinin osalta kielletään seuraavat:

- a) enimmäismäärien mukaisten tuotteitten sekoittaminen kyseiset enimmäismäärät ylittävien tuotteitten kanssa
- b) enimmäismääriä noudattamattomien tuotteitten käyttäminen ainesosana muiden elintarvikkeiden tuotannossa."

- 3) Lisätään 5 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Komissio tarkistaa liitteessä I olevaa 5 osaa ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB:iden esiintymisestä saatujen uusien tietojen perusteella erityisesti, jotta pystyttäisiin vahvistamaan enimmäismäärät myös dioksiinin kaltaisille PCB:ille.

Liitteessä I olevaa 5 osaa tarkistetaan uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 pyrkimyksenä vähentää enimmäismääriä huomattavasti ja mahdollisesti asettaa enimmäismäärät muiden elintarvikkeiden osalta."

- 4) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Asetusta sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä marraskuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. VANDERPOORTEN

LIITE

Liitteeseen I lisätään 5 osa seuraavasti:

"5 osa: Dioksiini (polykloorattujen dibentso-para-dioksiinien (PCDD:t) ja polykloorattujen dibentsofuraanien (PCDF:t) summa ilmaistuna Maailman terveysjärjestön WHO:n toksisuusekvivalentteina käyttäen WHO:n toksisuusekvivalenttikertoimia (TEF:t, 1997)

Tuotteet	Enimmäismäärät (PCDD + PCDF) ⁽¹⁾ (pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa tai tuotetta)	Näytteenottomenetelmän kriteerit	Analyysimenetelmän kriteerit
5.1.1 Liha ja lihatuotteet ⁽⁴⁾ jotka ovat peräisin			
— märehittijöistä (nautaeläimet, lampaat)	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾ ⁽³⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
— siipikarjasta tai tarhatusta riistasta	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾ ⁽³⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
— sioista	1 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾ ⁽³⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
5.1.2 Maksa ja maksatuotteet	6 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾ ⁽³⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
5.2 Kalanliha ja kalataloustuotteet ⁽⁵⁾ ja niistä saatavat tuotteet	4 pg WHO-PCDD/F-TEQ/tuorepainogramma ⁽²⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
5.3 Maito ⁽⁶⁾ ja maitotuotteet, myös voirasva	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾ ⁽³⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
5.4 Kananmunat ja munatuotteet ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾ ⁽³⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
5.5 Öljyt ja rasvat			
— Eläinrasvat			
— märehittijöistä	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
— siipikarjasta tai tarhatusta riistasta	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
— sioista	1 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
— eläimistä saatava sekarasva	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
— Kasviöljyt	0,75 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)
— Ihmisravinnoksi tarkoitettu kalaöljy	2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g rasvaa ⁽²⁾	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)	Direktiivi 2001/.../EY ^(*)

(*) Vielä ennen 1. heinäkuuta 2002 annettava komission direktiivi.

⁽¹⁾ Suurimmat pitoisuudet: suurimmat pitoisuudet lasketaan antamalla kaikille toteamisrajan alapuolelle jääville yhdisteille toteamisrajaa vastaava arvo.

⁽²⁾ Enimmäismääriä tarkistetaan ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2004 dioksiinien ja dioksiinin kaltaisten PCB:iden esiintymisestä saatujen uusien tietojen perusteella erityisesti, jotta pystyttäisiin vahvistamaan enimmäismäärät myös dioksiinin kaltaisille PCB:ille. Niitä tarkistetaan uudelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 pyrkimyksenä vähentää enimmäismääriä huomattavasti.

⁽³⁾ Enimmäismääriä ei sovelleta elintarvikkeisiin, joiden rasvapitoisuus on alle 1 %.

⁽⁴⁾ Nautaeläinten, lampaiden, sikojen, siipikarjan ja tarhatun riistan liha siten kuin se on määritelty neuvoston direktiivin 64/433/EY (EYVL L 121, 29.7.1964, s. 2012/64) 2 artiklan a alakohdassa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7), ja neuvoston direktiivin 71/118/EY 2 artiklan 1 kohdassa (EYVL L 55, 8.3.1971, s. 23), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31), ja neuvoston direktiivin 91/495/EY (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 41) 2 artiklan 2 kohdassa, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/65/EY (EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10), paitsi syötävät sivutuotteet siten kuin ne on määritelty direktiivin 64/433/EY 2 artiklan e alakohdassa ja direktiivin 71/118/EY 2 artiklan 5 kohdassa.

⁽⁵⁾ Kalanliha ja kalataloustuotteet sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 (EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22) 1 artiklan luettelon a, b, c, e ja f alakohdassa. Enimmäismääriä sovelletaan äyriäisiin taskuravun ruskeaa lihaa lukuun ottamatta sekä pääjalkaisiin ilman sisälmyksiä.

⁽⁶⁾ Maito (raakamaito, maitopohjaisten tuotteiden valmistukseen tarkoitettu maito sekä lämpökäsitelty maito siten kuin ne on määritelty neuvoston direktiivissä 92/46/EY (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 96/23/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s.10)).

⁽⁷⁾ Kananmunat ja munavalmisteet siten kuin ne on määritelty neuvoston direktiivin 89/437/EY (EYVL L 212, 22.7.1989, s. 87) sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 96/23/EY (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10) 2 artiklassa.

⁽⁸⁾ Laidunkanaloissa (free-range eggs) tai puoli-intensiivisellä tuotantotavalla (semi-intensive eggs) tuotettujen munien — siten kuin ne on määritelty komission asetuksen (EY) N:o 1274/91 (EYVL L 121, 16.5.1991, s. 1) sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1651/2001 (EYVL L 220, 15.8.2001, s. 5) 18 artiklassa — on oltava vahvistettujen enimmäismäärien mukaisia 1 päivästä tammikuuta 2004."